

odměnu pekaři pominul mlčením ostatní tvrzené výlohy a nezjistil, zdali dobírkou bylo požadováno 70 K či více. Rozsudek jest tudíž ohledně rozhodných skutečností neúplným a nejasným, a proto zmatečným (§ 281 čís. 5 tr. ř.), byl proto zrušen.

Čís. 524.

Zneuctíí ve smyslu § 506 tr. zák. nelze ženu, která dobrovolnou mimomanželskou souloží pozbyla již pohlavní neposkvrněnosti.

(Rozh. ze dne 20. srpna 1921, Kr I 736/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmatečné stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona:

Rozsudkem okresního soudu v Trutnově ze dne 18. listopadu 1920 a potvrzujícím jej rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Jičíně ze dne 22. ledna 1921 porušen byl zákon v ustanovení § 506 tr. zák., rozsudky ty se zrušují a okresnímu soudu v Trutnově se ukládá, aby šetřel zásady § 293, odstavec druhý, tr. ř. ve věci znovu rozhodl.

Důvody:

Rozsudkem okresního soudu v Trutnově ze dne 18. listopadu 1920 odsouzen byl Jakub F. pro přestupek proti mravopoctnosti dle § 506 tr. zák., jehož se dopustil tím, že slibem manželství, jež nesplnil, svedl a zneuctil Annu G-ovou. K odvolání obžalovaného byl rozsudek ten rozsudkem krajského jako odvolacího soudu v Jičíně ze dne 22. ledna 1921 s poukazem k odůvodnění první stolice v plném znění potvrzen. Okresní soud odůvodňuje odsuzující výrok v podstatě tím, že Anna G-ová svedena byla ku souloží slibem manželství a že ku splnění zákonem vyžadované náležitosti »zneuctění« nevyžaduje se panenství, ježto stačí výkon mimomanželské soulože, předpokládajíc, že dotýčná osoba jest neposkvrněné pověsti, kterýžto náhled zastupován jest právníckými spisovateli nejčastěji. Byť i, dovozuje dále rozsudek, Anna G-ová již před Jakubem F-em měla známost, směřující k manželství, s jiným mužem, o čemž Jakubu F-ovi hned prvního dne učinila sdělení, a byť i mezi nimi by bylo došlo k souloží, důkazy o tom při hlavním přelíčení obhájcem nabídnuté nebyly pro nerozhodnost připuštěny — nemůže pro to býti řeči o zmenšené její vážnosti v očích jiných — a toliko to dlužno rozuměti slovem »zneuctění« — ježto Anna G-ová se těší nejlepší pověsti. S touto argumentací nelze souhlasiti. Zákon v § 506 tr. zák. vyžaduje vedle svedení též zneuctění. Způsobem, jež nelze bráti v odpor, zjišťuje rozsudek okresního soudu svedení Anny G-ové slibem manželství. Naproti tomu obě stolice berou za prokázané i zneuctění, kterémužto zákonnému znaku však, shledávajíc panenství při jinak dobré pověsti bezvýznamným, podkládají v konkrétním případě názor právně mylný. V literatuře jest ovšem zastupován též náhled, jež zaujaly obě stolice. Tak zejména Herbst II. díl str. 244 vyslovuje, že netřeba, aby osoba svedená byla také nevinnou. Altmann, Oesterr. Gesetzeskunde str. 261 prohlašuje sice náhled ten za rozšířený, leč přimlouvá se za to, by ochrana zákona přiznána byla jen ženám pohlavně zachovalým. Lam-

masch, Grundriss str. 91 žádá dosavadní zachovalost, nikoliv však panenství, ježto přestupek dle § 506 tr. zák. spáchán býti může i na vdově. Z toho arcíť zdá se vysvítati, že u osob svobodných jest panenství i podle Lammasche podmínkou. Dle Fingra Strafrecht II. str. 760 jest panenství nutným. Jiní komentatoři, jako Stoss, Janka o této otázce se nevyslovují a ve sbírce rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu vídeňského, jakož i ve sbírce Oesterr. Rechtsprechung in Strafsachen o ní pojednáno není. Dle poslední osnovy k novému trestnímu zákonu bývalého Rakouska z roku 1909 § 274 — 2 jest svedení, docílené slibem manželství, trestné jen u ženy pohlavně zachovalé, k nimž — (viz erläuternde Bemerkungen zum Vorentwurfe str. 241) — čítati dlužno nejen dívky, nýbrž i vdovy a ženy rozvedené. Říšskoněmecký trestní zákon v § 182 ohrožuje trestem svedení z a c h o v a l é (unbescholten) dívky, jež věku 16 let ještě nedosáhla. Liszt »Lehrbuch des deutschen Strafrechtes« str. 389 k tomu učí, že slovem Unbescholtenheit — bezúhonnost rozuměti nelze panenství, neboť toto třeba znásilněním nebo podobným způsobem mohlo býti pozbyto, aniž tím však bezúhonnost přestala. Z uvedeného plyne, že při posuzování skutkové povahy § 506 jen v případech výjimečně vzácných lze upustiti od požadavku pohlavní neposkvrněnosti, kdežto pravidlem zůstává, že panenství osoby svedené jest nezbytným. Za současných společenských názorů i za nynějšího zákonného stavu jest totiž každá mimomanželská soulož smilstvem a nastává jí zneuctění ve smyslu zákona, neboť jediná legální forma, ve které soulož pokládá se za bezzávadnou, jest soulož manželská. Proto vdova a žena rozvedená, jež nepozbyla svého panenství, leč se svým manželem, jest pohlavně neposkvrněnou, neboť souloži manželskou přirozeně zneuctění přivoděno nebylo. Stejně není ve smyslu zákona zneuctěna nevinná dívka, jež byla znásilněna, neboť soulož, k níž došlo mimo její vůli, nemůže míti pro ni před zákonem škodlivých následků tak, aby pozbyla ochrany § 506. Naproti tomu pohlavní čest dívky pozbyvší svého panenství, rehabilitována býti může pouze potomním manželstvím s jejím svůdcem. Nedojde-li z jakýchkoli příčin k tomuto manželství, o pohlavní zachovalosti takové dívky nemůže býti řeči a táž, davši se svěsti pod slibem manželství ku souloži s jiným mužem, nepožívá již ochrany § 506. I jinak bdí zákon nad zachovalostí pohlavní. V § 132 IV stíhá se kuplířství jako zločin, když svedena byla osoba nevinná. Na rozdíl od svedení ke smilstvu dle § 132 — III. a kuplířství dle § 132 — IV. (případ druhý), kde nevyžaduje se než svedení a kde pohlavní neposkvrněnost jest úplně bezvýznamnou, takže i prostitutka by mohla býti předmětem těchto zločinů, žádá § 506 vedle svedení též zneuctění a ze srovnání toho plyne, že ke skutkové povaze tohoto přestupku, jak bylo dovozeno, zpravidla panenství jest zákonnou náležitostí. V tomto smyslu nalezl také již jednou nejvyšší soud rozhodnutím ze dne 4. září 1920 Kr I 650/20 uznáv, že zneuctěním dle § 506 tr. zák. jest porušení panenské cti zahájením mimomanželských styků pohlavních. Pozbyla-li dívka již panenské své neporušenosti, pohlavní její zneuctění bylo již provedeno a nemůže se opakovati při nějaké souloži následující. V případě, o který se jedná, obě stolic, stojíce na stanovisku, že panenství pro přestupek § 560 tr. zák. jest bez významu, nezabývaly se touto otázkou u Anny G-ové a v nedostatku přesného tohoto zjištění nelze proto ve věci ihned rozhodnouti.